

at der er tilstrækkelig Rum til, hvad her paa-
tænkes.

Erberning: Jeg skulde ønske, at Land-
mandsforamlingen slet ikke var bleven blandet
ind i denne Sag; den staaer udenfor den; men
det er ikke os, der har kaldet den ind deri,
det er ikke Mindretallet. Det er bleven lagt
i Bøgtkaalen, for at bringe denne hele Sag
i Bevægelse. Jeg skal aldeles ikke henvende
mig til deres Competence, som mere eller min-
dre lærde Repræsentanter for vort Landbo-
væsen, men jeg skal kun spørge, om de som
Repræsentanter for den mægtigste og største
Industri i Landet, naar de komme og forlange
Bidrag til Underviisningen for den opvoxende
Ungdom, som vil træde i deres Fodspor, og
virke i denne Industri, om de have lagt den
Bøgt i Bøgtkaalen, som vi hidtilbage altid
her i Thinget have begjært for Medvirkning
til private Formaal. Have de, som ere de
Mægtigste og Rigeste i Landet, og for hvem
adskillige 1000 Rd. i denne Retning vilde være
en ringe Udgift om Aaret, lagt den Bøgt
i Bøgtkaalen og sagt: vi give 20,000 eller
30,000 Rd. om Aaret for at faae en
Landbohøiistole, hvor vor opvoxende Ungdom
kan faae denne Dannelse, og nu komme vi
og begjære fra Statens Side et Bidrag der-
til. Det var et Argument, som hidtil stadig
har været forlangt, og som vi ville forstaae her.
Det er ikke en Sammenligning mellem Landbo-
høiistolerne og disse Skoler, som skulde bringe
mig til at vise den Vej, jeg gaaer, men det
er en Sammenligning mellem alle de forskellige
Begjæringer, som her ere stillede til os af lige

ende Art i forskellige Retninger til forskellige
Skoleformaal, til forskjellig Understøttelse, til
Præmier for Landbovæsenet etc. etc. Vi have
frit værget os mod de Krav, som stadig fra
en tidligere Fortid traditionelt ere blevne gjorte
til Statskassen, at den skulde gjøre Alt. For
at værge os derimod have vi sagt: viis os,
at Eders Fordringer have en høj Grad af In-
teresse for Eder, ved at lægge Pengene paa
Bordet, som for en væsentlig Deel kræves der-
til, læg ikke Ord i Bøgtkaalen, men læg Penge
i Bøgtkaalen; og have vi nogenstunde været be-
rettigede til at kræve det, saa er det her, her,
hvor Rigdommen begjærer en Skole for sig.
Det er meget godt at sige, Udgangen til denne
Skole staaer aaben for Alle, det Samme siger
man om Universitetet, men, siger man bagefter,
for Alle dem, som først have taget latinisk
Examen; her siger man: Udgangen er aaben,
Døren er aaben, Enhver kan høre Forelæsnin-
gerne, men Eleverne, hvem ere de? hvem kan
blive Elever her — det er det, som giver Bes-
kostningen. Det er et Institut for Elever,
det er ikke en Indretning, som siger: her staaer
Døren aaben for Eder. Alt det, som bedst be-
viser dette, er, at Døren kun staaer aaben,
forsaavidt der er Plads for Alle, thi ellers
staaer den kun aaben, og det siger jeg med
Rette, for dem, som fortrinsviis bevise deres
Aldoms til at overvære Forelæsningerne. Det
er ikke nogen Skole for Landbostanden i Al-
mindelighed, men det er en Skole for de til-
stundende Landmænd, som fra deres tidligste
Tid have havt Midler og Anledning til at
kunne vinde en ikke ringe Underviisning.

Rettelse i Kirke- og Underviisningsministerens Foredrag.

Dr. 121, Sp. 1909 Lin. 18 f. n. staaer: „Finantsloven“ læs: „Pensionsloven“